

Ne întoarcem

A fost ceva uitat
Într-o lume apusă
Și de nimeni spusă
Un poet aparent ciudat

Care scria versuri și fraze
Pentru oameni și păsări
Nu mai este! ale soarelui raze
Îi scaldă mormântul, nori

Plini de regret deasupra
Țării mele, a pământului
Ce m-a plămădit din astre...
Auzi acel vers al Veșnicului!

Vers meschin

Lume ce te arunci în văpaie,
Vorbe ce nu se sting, flăcări
Ce pe noi ne ating, gânduri
Ce rup inimi și vând suflete.

Am rupt tradiția, cultura
E cerșetorul tehnologiei,
Zeul Internet ne-a pus pământ
În ochi, minte și pe frunte.

Unde ești tu scriitor
Ce din vechiul dor
Renaști și arunci steaua
Țării mele, azvârlind-o

În oceanul ce desparte
Lumea toată de mica țară.

Nu mai cânt, nu mai scriu
În mine se naște pustiu...

Necredința noastră

Am oprit gândul, am uitat sufletul,
Puterea s-a dus din noi,
Lupta am pierdut-o, răul
L-am instalat cu ochii goi,
Citim poezii, articole și romane,
Iar plini de mândrie dăm sentințe.

Greu și cu umilință ne apasă
Moștenirea noastră, noile ființe
Se uită spre cerul de pretutindeni
Toate li se par un cosmos plin de antologie.

Cheia

S-a închis ușa ce deschidea
Lumea noastră și sufletul
Plin de păcate și cuget neliniștit.
Am aruncat metalul care rupea
Bariera pământului nostru
Și am refuzat să cunosc misterul
Meu și al lumii.

Nu mai pot găsi drumul
Spre Tine și spre mine,
Aruncată în praf uitat
Cheia s-a răsucit,
Deschizând uși în pământ.

Poeziei

Am plecat de lângă tine,
Iar versul l-am uitat.
În colț lângă mine
Frumos ai suspinat.

Pașii tăi răsunau pe astrul meu,
Mirosul tău aruncă săgeți
Ca versurile nefericitului Orfeu
Oare cândva ai să mă ierți.

Un timp și lumea s-a oprit,
Un zâmbet și vraja s-a rupt,
Nu mă pot opri din iubit
Și din amorul fugit.

Eu nu mai scriu nimic,
Talentul l-am aruncat,
Versurile mă fac tot mai mic
De când tu m-ai uitat.

Pe tine te caut, dar
Mut și Orb sunt, iar
Stiloul nu poate scrie pe ziar
Versuri uitate pe o frunză de arțar.

Te-am aruncat în ocean
Tu ai dispărut,
Te-am regăsit în van,
Privirea ta m-a durut.

Rugă

Într-o stranie odaie
Stau și mă uit
Cu o oarecare văpaie.

Mă uit în oglindă chinuit
S-a oprit versul poezilor,
S-a stins flacăra barzilor
Tu, pământul meu trădat

Nu uita că m-am rugat
La munții și văile tale
Să-mi redai versurile...

Cuprins

Ne întoarcem.....	7
Vers meschin.....	8
Necredința noastră.....	10
Cheia.....	11
Poeziei.....	12
Rugă.....	14
Sonet ciudat.....	15
Hai, ninge.....	16
A căzut... ..	18
Încercare.....	20
Varietate.....	21
Rătăcire.....	23
Vers aruncat pe o pagină.....	24
Semn.....	25
Înșelare.....	26
Rugămintे.....	27
O altă rugă.....	28
Fetei mele, Gabriela.....	30
Privire.....	31

Ochi deschiși	32
Acum.....	33
Manifest modern.....	34
Pygmalion.....	36
Anatomie	37
Anti-manifest modern.....	38
Imagine de țară	39
Uitare.....	41
O speranță.....	42
Construcție.....	43
Vorbe	44
Așteptări	45
Viziune.....	47